

Fii pregătit în orice vreme!

Fii pregătit în orice vreme!

"Southampton". În urletul sirenelor, vaporul grecesc de lux „Lakonia” porni în larg într-o croazieră de Crăciun spre Madeira. De pe vas se vedeau batiste fluturând”. Țărul se pierdu în depărtare. Toți pasagerii erau bine dispuși, deoarece își programaseră o călătorie deosebită. În prospectul biroului de voiaj englez stătea scris textual: "Aci aveți posibilitatea să petreceți o vacanță în care toate riscurile sunt excluse. Aici aveți un concediu de care vă veți aminti mereu și despre care veți vorbi tot restul vieții." Toate riscurile excluse? Desigur. "Lakonia" dispunea de o instalație automată de prevenire a incendiilor; oricum avea mai multe locuri în bărcile de salvare decât pasageri la bord. chiar și atunci când toate cabinele erau ocupate. Un concediu despre care se va vorbi tot restul vieții? Și acest lucru era adevărat cel puțin pentru supraviețuitori, căci circa 160 de pasageri de pe vasul „Lakonia” își găsiră moartea în largul mării cu o zi înainte de ajunul Crăciunului. Care a fost cauza? Un uriaș incendiu. Și acesta cu toată existența unei instalații automate de prevenire a incendiilor. Însă cum a putut să izbucnească un astfel de incendiu? Din motive necunoscute”.

"Bruxelles". Paturile erau primenite, iar pe mese erau așezate flori. Erau pregătite mâncăruri deosebite. Multe familii din capitala belgiană așteptau întoarcerea acasă a copiilor lor. Aceștia urmau să sosească cu autobuzul dintr-o frumoasă excursie de vacanță tăcută în Austria. Se aștepta”. Se făcuse târziu. Se aștepta în continuare”. Curând se strecură zvonul: accident. Apoi acest zvon a fost continuat și se răspândi cu iuțeala fulgerului: accident pe autostrada lângă Limburg.

Răniți? Da!

Morți? Posibil!

Morți?? Da!

Câți?”

Apoi deveni realitate crudă: din cei 43 de pasageri ai modernului autobuz, numai zece au scăpat cu viață, 33 au murit, dintre care 28 de adolescenți și copii. În aula unei școli din Limburg au fost așezate șiruri lungi de sicrie negre.

"Londra". În gara suburbiei Harrow, trenul de dimineața stătea gata de plecare și era ticsit de călători. Cu toate că era timpul de plecare, trenul încă stătea pe loc. Nimeni nu știa de ce. Dintr-o dată, trenul accelerat din Scoția intră cu viteză nebună în trenul din gara care aștepta. Vagoanele se izbiră și intrară unele în altele ca niște cutii de chibrituri. După câteva secunde, un al treilea tren, cel de Londra, în plină viteză străpunse în haosul de dărâmături și trupuri sângerânde, împrăștiat de-a lungul și de-a latul șinelor. Peste o sută de oameni, care erau în drum spre locul de muncă, nu mai ajunseră niciodată acolo”.

* * *

Trăim într-un timp al vitezei. Valul de informații ne copleșește fără răsuflare și deseori țara simț. S-ar putea scrie o carte întreagă despre nenorociri. Să ne amintim de catastrofa de linie ferată din Eschede la Celle. Trenul 884 „Wilhelm Conrad Röntgen” se afla pe traseul său obișnuit de la München la Hamburg. Nenorocirea s-a petrecut la ora 10:59. La unul din vagoane s-a desprins o roată defectă. Trenul înainta cu viteză de 200 de kilometri pe oră. Trenul a deraiat și a intrat într-un pod cu o viteză de neînchipuit. Vagoanele au intrat unul în altul și au rupt podul. Masele de beton au îngropat oamenii și vagoanele. A fost o imagine de groază. Bilanțul groaznic a fost 101 morți și mulți răniți grav.

Cui îi mai spune ceva numele „Estonia”? Nenorocirea s-a întâmplat în noaptea de 28 septembrie 1994 pe Marea Baltică. La bord erau 989 de pasageri în drum spre Stockholm. În scurt timp. uriașul s-a scufundat. Au fost salvate numai 137 de persoane, iar 852 au murit în valurile reci ca gheața.

Care a fost cauza nenorocirii? A fost o greșală de construcție? Sau un atentat terorist? E adevărat că au explodat 3 bombe la bord? Raportul de cercetare lung de 1.300 de pagini nu a ajuns la nici un rezultat clar.

Paris, 25 iulie 2000”. Un Concorde, avionul de prestigiu al circulației aeriene, a pornit cu zborul numărul AF 4590 de pe aeroportul Charles-de-Gaulle spre New York. Acolo, vaporul de cinci stele „MS Germania” aștepta 100 de persoane din Germania care doreau să-și petreacă două săptămâni de concediu în Marea Caraibilor. Cu o viteză de 2.200 de kilometri pe oră, avionul Concorde urma să ajungă în 3.5 ore în New York. Dar deja startul făcu probleme. Căuciucurile se rupseră în fâșii înainte de ridicare, iar rezervoarele luară foc. La ora 16:44. avionul se prăbuși pe un hotel nu departe de Paris. Într-un infern de flăcări de nedescris își pierdură viața în mod groaznic 113 oameni.

* * *

Dar ce rost au aceste relatări? Aceasta ar însemna cumva că nu mai trebuie să călătorești cu trenul sau cu mașina sau să nu mai întreprinzi nici o călătorie cu vaporul sau cu avionul? Dacă te gândești la miile de morți care rezultă anual din accidente de circulație în R.F.G.” aproape că ai ajunge la concluzia aceasta. Dar unde te mai poți simți în siguranță? Niciunde. Accidente și boli ți se pot întâmpla și acasă, acestea pot lovi atât pe bătrân, cât și pe tânăr. Am o fotografie unde împreună cu mine se mai văd patru dintre prietenii mei, la scurt timp înainte de bacalaureat. Cinci tineri sănătoși și plini de optimism! Nu după multă vreme, doi dintre tineri au murit, unul într-un accident de automobil, celălalt în urma unei boli grele; tocmai el, cel mai sportiv și cel mai vânos dintre noi. a trebuit să sufere de o boală așa de chinuitoare.

Cu mult înainte, când eram în clasele primare, aveam un coleg ștrengar, cu părul creț de culoare blond-roșcat. Era sprinten ca o sfârlează și plin de viață. Când învățătorul nu era în clasă, încăleca peste bănci și masa. Pe lângă aceasta era așa de sănătos și sincer, ca l-am îndrăgit în

mod deosebit. S-ar fi gândit cineva ca tocmai el să se îmbolnăvească așa de grav? Când am stat lângă patul lui din spital și m-a privit cu ochii lui luminoși de băiețandru, încă nu bănuia nimic din ceea ce cu deja aflasem. Doctorii pierduseră orice speranță în vindecarea lui. Avea numai 15 ani. Curând colegii lui au stat în fața mormântului deschis". Ceasul lui s-a oprit. Toate ceasurile se opresc odată, la unul mai devreme, la altul mai târziu.

Odinioară în Londra, când am fost martor ocular la agitația și consternarea produsă de accidentul de tren din Harrow, am văzut fotografiile în ziare. Pe una din fotografii se putea vedea un ceas. Era ceasornicul de pe peronul gării, unde trenul de suburbie fusese zdrobit cu desăvârșire. Arătătoarele lui indicau ora 8 și 19 minute, exact clipa ciocnirii, care le oprise pe loc. Însă lângă ceas se mai putea vedea ceva. Acolo era atârnat un afiș cu cuvintele: "Pregătește-te să întâlnești pe Dumnezeuul tău!" (Amos 4.12).

Cât de puțini vor fi citit acele cuvinte de pe placardă și câți din ei vor fi cugetat asupra lor? Dintr-o dată însă, aceste cuvinte au vorbit cu glas de tunet, căci mulți oameni au trebuit chiar în clipa aceea să-L întâlnească pe Dumnezeu. Ceasul lor se oprise.

O, de n-ai trece nepăsător pe lângă aceste cuvinte biblice! Ele au fost adresate poporului Israel, însă mai vorbesc și astăzi fiecăruia care vrea să le audă. Mai devreme sau mai târziu vine pentru fiecare ora, când trebuie să-L întâlnească pe Dumnezeu. Ești pregătit? Ești la adăpost în Isus Hristos?

clickbible.org